

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119464927
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119464927.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., o zaplatenie 1 435,41 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 07. decembra 2021 č. k. 14Csp/64/2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **z r u š u j e** a v tomto rozsahu mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. **z o s t á v a** nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1 079,54 eur s príslušným úrokom z omeškania (výrok I.). Vo zvyšnej časti, pokiaľ žalobca žiadal zaviazat žalovanú k povinnosti zaplatiť jej plnenie do výšky 1 435,41 eur s príslušenstvom, žalobu zamietol (výrok II.). V zmysle § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore priznal úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % (výrok III.). Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu (L. F. I. a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom) bola dňa 14.02.2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 009346952R na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1 000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať 60. mesačnými splátkami v 15. deň vo výške 26,42 eur, s dátumom prvej splátky 15.03.2017 a dátumom poslednej splátky 15.02.2022, s ďalšími dohodnutými podmienkami ako sú uvedené v bode 23. odôvodnenia. Dňa 16.08.2017 veriteľ vyhlásil celý úver splatný dňom 15.08.2017 a vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlhu vo výške 1 104,31 eur. Aktívnu legitimáciu žalobcu mal preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 10.02.2018 medzi postupcom - L. F. I. a.s. a žalobcom, ktorou postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Podľa výpisu z účtu, žalovaná uhradila jedinou splátku vo výške 27,66 eur v mesiaci marec 2017. Vzhľadom na takéto skutkové zistenia vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie istiny s poskytnutého úveru vo výške 990,70 eur, riadnych úrokov vo výške 19,90 % od 15.03.2017 do zosplatnenia úveru dňa 15.08.2017 vo výške 82,64 eur a poisťného za mesiac apríl až august vo výške 6,20 eur. Nakoľko mimoriadnou splatnosťou zanikla zmluva podľa § 506 Obchodného zákonníka, dôvodnosť úrokov z úveru od sumy 82,64 eur do uplatnenej sumy do postúpenia pohľadávky vo výške 334,60 eur nezistil, taktiež nezistil dôvodnosť neuhradených poplatkov - poistenia nad rozsah 6,20 eur a uplatnené nároky nad sumu 1 079,54 eur považoval za nedôvodné.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, podal odvolanie žalobca. Namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je dostatočne zrejmé, aké úvahy viedli súd k čiastočnému zamietnutiu žaloby, keď len stroho konštatoval, že nárok v časti riadneho úroku po splatnení úveru, ako aj ďalších zvyšných uplatnených nárokov je potrebné pokladať za nedôvodný, keď inak podľa jeho názoru bol nárok riadne špecifikovaný a v konaní ním i preukázaný. Rozsudok je preto pre absenciu riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia v jeho zamietajúcej časti nepreskúmateľný. Pokiaľ by aj súd dospel k záveru, že uplatnený nárok nie je dôvodný, nemal (s výnimkou čistej istiny) vo zvyšku žalobu zamietnuť, ale mal zaviazat' žalovanú na zaplatenie zmluvného úroku v takej výške, aká vyplýva priamo zo zmluvy. Domnieva sa preto, že mu patrí nárok na úhradu riadnych úrokov zo splátok úveru splatných po splatnení úveru až do jeho úplného zaplatenia, ako vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR - uznesenie z 16. júna 2020, sp. zn. 5Cdo/42/2020, z 30. júla 2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018, ako aj z rozhodnutí odvolacích senátov - Krajského súdu v Trnave z 11.08.2021 sp. zn. 24CoCsp/6/202, Krajského súdu v Trnave z 07.07.2021 sp. zn. 25CoCsp/17/2021, Krajského súdu v Košiciach z 10.03.2020 sp. zn. 5Co/219/2019, Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.07.2019 sp. zn. 12Co/135/2018. Žiadal preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. zmeniť a žalobe na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 355,87 eur s príslušenstvom vyhovieť.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej rozhodnutie bolo vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP v napadnutom výroku II. zrušil podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie.

5. V predmetnej veci žalobca podanou žalobou voči žalovanej si uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1 435,41 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 990,70 eur od 12.03.2019, ktorá (pohľadávka) pozostáva (ako je špecifikované v bode 5. odôvodnenia) z nároku na zaplatenie istiny vo výške 990,70 eur, riadneho úroku vo výške 334,60 eur, úroku z omeškania vo výške 80,15 eur a z poplatkov vo výške 29,96 eur. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu - L. F. I. a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 14.02.2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 009346952R, ktorou veriteľ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1 000 eur s ďalšími dohodnutými podmienkami ako sú špecifikované v bode 23. odôvodnenia, ktorej podmienky sú upravené v § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2, § 506 Obchodného zákonníka a na základe zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách bez spotrebiteľov (ďalej len „ZoSú“). Taktiež považoval za nesporné, že žalovaná ako dlžníčka uhradila jedinú splátku vo výške 27,66 eur v mesiaci marec 2017, pričom veriteľ dňa 16.08.2017 vyhlásil celý spotrebiteľský úver za splatný dňom 15.08.2017 a že žalobca v konaní preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

6. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranou sporu (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“. (napr. *Georgiadis v. Grécko* z 29. mája 1997, Recueil III/1997, či rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani c. Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B).

7. Ak súd v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku cituje z jeho vykonaných dôkazov, bez toho, aby presne špecifikoval, aké zistenia učinil, z ktorých konkrétnych dôkazných prostriedkov vychádzal a aké majú tieto zistenia význam z hľadiska hmotného práva, jedná sa o nepreskúmateľné rozhodnutie, kedy odvolací súd bol nútený takéto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Súd prvej inštancie dôvody, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby v časti uplatneného riadneho úroku s poskytnutého úveru, úroku z omeškania a poplatkov vyjadril v bode 28. odôvodnenia rozsudku. Úvahy súdu vyjadrené vo vyššie uvedenom bode odôvodnenia rozsudku prvej inštancie nezodpovedajú podmienkam § 220 ods. 2 CSP, keďže nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie vyššie uvedených nárokov, a to vo vzťahu k vymedzeniu týchto nárokov na základe skutkových okolností uvádzaných v podanej žalobe a vo vzťahu aj k posúdeniu týchto nárokov z hľadiska dôvodnosti alebo nedôvodnosti ich uplatnenia a následného nepriznania, v zmysle hmotného práva.

9. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie absentuje zdôvodnenie, prečo súd dospel k záveru o nepriznaní nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 80,15 eur. Pokiaľ súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru, že je dôvodné priznať poplatok vo výške 6,20 eur (za mesiace apríl až august), z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť (a preskúmať ho), na základe akých úvah a vo vzťahu k posúdeniu na základe hmotného práva dospel k záveru, že nie je dôvodné uplatnený poplatok vo zvyšnej časti priznať.

10. Taktiež pokiaľ súd prvej inštancie nepriznal žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 334,60 eur, súd prvej inštancie len všeobecne uviedol, že od sumy 82,64 eur do uplatnenej sumy vo výške 334,60 eur pohľadávku nepriznáva, keď nezistil dôvodnosť ich uplatnenia bez toho, aby zdôvodnil, prečo daný nárok nebol zo strany žalobcu dôvodne uplatnený. V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že podľa najnovšej súdnej praxe súdu vyšších autorít - uznesenia Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukázal v dôvodoch svojho odvolania žalobca, je dôvodné priznať uplatnený úrok z úveru aj po jeho spoplatnení.

11. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu na zaplatenie uplatnených nárokov na zaplatenie žaloby bez toho, aby bližšie zdôvodnil, ako k takémuto skutkovému a právnomu záveru dospel, robí rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľným, z dôvodu čoho bolo poručené právo žalobcu na spravodlivý proces spočívajúci na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, v dôsledku uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. v súvisiacom výroku III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)